

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 290

гр. София, 23.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава Иванова
Величка Цанова

като разгледа докладваното от Величка Цанова Въззивно частно наказателно дело № 20231000600321 по описа за 2023 година

Производството е образувано по частен протест на Софийска окръжна прокуратура срещу определение на Софийски окръжен съд от 23.02.2023 год. по НЧД № 758/22 год., с което е отменено постановление за прекратяване на наказателното производство по ДП № 46/20 год. по описа на ОСЛО – ОП София, пр.пр. №3140/19 год. на СОП.

Прокурорът изразява несъгласие с изводите на съда, че фактическата обстановка по делото не е изяснена докрай, а дадените указания не само няма да доведат до правилното изясняване на делото, а единствено до допълнителни разходи и ненужно забавяне на наказателното производство.

Поддържа, че повторното изискване на справка от НИМХ относно височината на слънцето на хоризонта и назначаване на физична експертиза, която да установи каква е величината на ъгъла, под който падат слънчевите лъчи към земната повърхност, няма да допринесат за изясняване на делото, тъй като липсват данни, от които да се приеме, че някои от лицата, намиращи се на мястото на произшествието, е бил заслепен от слънчевите лъчи или от отблясъците им, което обуславя безпредметността на тези указания.

Възпротивява се и на провеждането на следствен експеримент с участието на св.Г. за изясняване на мястото по дължината на пътното платно преди мястото на удара, от което за първи път е възприел наличието на пострадалия на пътното платно, в която насока твърди, че са налице достатъчно гласни доказателства и освен това провеждането на следствен експеримент на пътното платно на АМ“Тракия“ неминуемо би поставило в риск живота и здравето му.

Счита, че не е необходим и повторен разпит на всички свидетели по делото, тъй като те са отговорили в пълнота на поставените им въпроси, а освен това за част от тях са налице и писмени доказателства.

Намира и липса на мотиви на съда за назначаването на повторна експертиза, тъй като няма основание да се приеме, че заключението на приложената по делото експертиза е необосновано и възникват съмнения за неговата правилност.

С оглед на това прави искане за отмяна на определението .

Съдът ,като взе предвид изложените в протеста доводи и доказателствата по делото приема следното:

Наказателното производство е образувано и водено срещу неизвестен извършител за това, че на 24.10.2019 год., около 09.36 ч. на АМ "Тракия", при километър 52+700, при управление на т.а. „Мерцедес“ с рег. № *** с прикачено към него полуремарке с рег. № **, нарушил правилата за движение и по непредпазливост причинил смъртта на З. М. Ю. - престъпление по чл.343, ал.1, б. "б" във вр. с чл.342, ал.1 от НК. След проведено разследване, с постановление от 23.11.202 год. на прокурор от СОП наказателното производство е прекратено, като е прието за установено от фактическа страна, че св.Р. И., Л. С., В. И. и пострадалия З. Ю. работели към „Автомагистрали“ ЕООД. На 24.10.2019 год. четиримата трябвало да отидат на АМ "Тракия", при километър 52+700 със задача да създадат временна организация за обезопасяване на движението в изпреварващата лента в посока София-Пловдив при пътен тунел „Траянови врата“. Четиримата свидетели тръгнали от София с т.а. „Ивеко“ с рег. № **, който бил управляван от св.Р. И., като пострадалия Ю. се возел на задната седалка, зад шофьора. Около 09.36 ч. на 24.10.2019 год. те пристигнали при километър 52+700 и св.И. паркирал автомобила в аварийната лента. В този момент по автомагистралата, при километър 52+700, с посока на движение София-Пловдив, се движел т.а. „Мерцедес“ с рег. № ** с прикачено за него полуремарке с рег. № **, с водач А. А., който се движел в дясната лента за движение. При доближаването на тунела забелязал паркирания в аварийната лента т.а. „Ивеко“ и продължил да се движи. При разминаването с последния ,от лявата страна на същия, слязъл пострадалия Ю., който се насочил към активната лента за движение на автомагистралата. Св.А. веднага забелязал излязлото препятствие на пътя, като задействал спирачната уредба на автомобила и предприел завои наляво, за да избегне удара. Въпреки предприетите действия от негова страна, настъпил удар между управляваното от А. превозно средство и пострадалия Ю., вследствие на който настъпила смъртта му.

Прокурорът е приел, че така описаната фактическа обстановка се потвърждава от разпитите на всички свидетели по делото и се е позовал на АТЕ, според която товарния автомобил, управляван от св.А. се е движил със скорост от 79 км/ч, ударът е настъпил в дясната страна на полуремаркетото, а като механизъм е прието, че след като е слязъл от автомобил „Ивеко“, пострадалия е навлязъл в платното за движение пред товарния автомобил „Мерцедес“ и въпреки предприетата маневра от водача на последния-завой наляво и задействането на спирачната уредба, е настъпил удар в областта на третия колан, опъващ платнището, на около 1.20-1.30 м. назад от предната част на ремаркетото. Акцентиран е на установеното от експертите, че е невъзможно да се определи категорично дали водачът на т.а. „Мерцедес“ е имал техническа възможност да избегне

удара, в която насока вещите лица са приели хипотезата, че ако пешеходецът е бил на пътното платно за време повече от 3.56 сек., то тогава водачът на товарния автомобил е имал техническата възможност да спре преди мястото на удара, а ако е бил на пътното платно по-малко от 3.56 сек., то водачът на автомобила не би имал техническа възможност да спре, както и че ако Ю. е бил останал в аварийното платно, до удар с товарния автомобил не би се стигнало.

Прокурорът се е позовал и на заключението на допълнителната АТЕ, според която удара е настъпил в областта на третия обтегач, без да има следи по останалите обтегачи на полуремаркетото, тъй като пешеходеца е навлязъл в близост до ремаркетото. При преминаването на първия и втория обтегач, Ю. се е намирал на разстояние от тях и затова не е имало удар. Към момента на началото на движението на пешеходеца към лентата, по която се е движил товарния автомобил, последният е отстоял на 21.94 метра от мястото на удара, което разстояние е изминато за 1.14 секунди и е прието, че водачът на товарния автомобил не е имал техническата възможност да спре автомобила от момента, в който е възприел наличието на пешеходеца на пътното платно.

С оглед на приетото от експертите от допълнителната АТЕ, че въпреки предприетата маневра за вой наляво, към момента на удара товарната композиция все още не се е била отклонила наляво и е продължила своя курс направо, прокурора е приел, че пешеходеца Ю. е изкочил внезапно на пътното платно, което е довело до невъзможност от страна на водача на превозното средство да избегне удара.

Заклучил е, че не е налице нарушение на правилата за движение и респ. не е налице съставомерност между извършеното деяние и състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. "в" във вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК.

С атакуваното определение първостепенния съд е приел, че е налице непълнота на доказателствата, липса на изследване на съществени съставомерни факти от обективна страна, липса на посочване на нормативните разпоредби, на които следва да се подчинява поведението на водача и наред с това - на едностранчив подход, пряко обслужващ защитната теза във вреда на обвинението и липса на обективност при преценка на доказателствата и при формиране на фактическите и правни изводи на наблюдаващия прокурор. Горното съдът е обосновал с това, че наблюдаващият прокурор нито за момент не е поставил като предмет на обсъждане характеристиките на местопроизшествието - тази част на автомагистралата с оглед приближаването към тунел и на извършвани или предстоящи за извършване ремонтни дейности в близост или върху пътното платно, които да изискват повишено внимание на водачите и намаляване на скоростта. Намерил е за неизяснено дали превозното средство на пътната инфраструктура, паркирано в аварийната лента, е било обозначено със съответната аварийна сигнализация, предназначена за сигнализирането му като автомобил със специално предназначение, представляващ източник на повишена опасност за водачите, не е изследвано обстоятелството за възможно заслепяване на последните поради падащи лъчи на слънцето в участъка в тази част от денонощието, данни за което се съдържат в показанията на част от свидетелите. В този смисъл съдът е намерил, че не е даден отговор на въпроса дали

конкретната пътна обстановка с комплексно действащи специфични фактори, са обстоятелства, налагащи на водачите да преминават този пътен участък с повишено внимание и подбор на скоростта в съответствие с изискванията на чл.20, ал.2 от ЗДвП и респ. липсва отговор дали скоростта на водача на товарния автомобил е била съобразена с тези обстоятелства. Съдът е продължил, че прокурора не е дал отговор и на въпроса дали спрелия специализиран товарен автомобил на АПИ, в непосредствена близост до активната лента за движение, представлява предвидимо препятствие на пътя, задължаващо водачите да намалят скоростта при преминаването покрай него с оглед разпоредбата на чл.34 от ЗДвП, че автомобилите със специален режим на действие и специално предназначение винаги представляват опасност на пътя за останалите водачи, отговорът на който въпрос е от съществено значение за преценката от кой момент възниква опасността на пътя за водача на товарната композиция-от възприемане на специалния автомобил на АПИ, спрял в аварийната лента или от появата на пешеходец върху пътното платно, като освен това и липсва еднозначен отговор дали преди настъпване на произшествието са били включени жълтите сигнални лампи, обозначаващи автомобила, с който са се придвижили пострадалия и останалите работници на АПИ, като автомобил със специално предназначение. Намерил е и че липсва становище на прокурора дали не е налице независимо съпричиняване към съставомерния резултат от друго лице-служител на АПИ, който е имал задължение да включи светлинната сигнализация на специалния автомобил, обозначавайки го по този начин като опасност на пътя по смисъла на чл.34, ал.2 от ЗДвП, в достатъчна степен ли е бил обозначен участъка преди и в района на произшествието с поставяне на информационни табели и друга сигнализация. На следващо място съдът е констатирал, че извън вниманието на наблюдаващия прокурор са останали показанията на единствения пряк очевидец на произшествието и на пътната обстановка преди настъпването им-Т. Г. и пътуващата с него Ц. К.. Не на последно място съдът е намерил, че приетите по делото автотехнически експертизи не са дали отговор на съществените за предмета на разследване обстоятелства, като са интерпретирали по недопустим начин свидетелските показания и са боравили с условности и предположения. Всичко това е рефлектирало във фактическите изводи на прокурора и е довело до неправилно приложение на материалния закон, поради което съдът е приел, че постановлението следва да бъде отменено и се продължи разследването със събирането на нова справка от НИМХ за височината на слънцето на хоризонта към инкриминирания момент и място и изготвянето на физична експертиза за установяване величината на ъгъла, под който падат слънчевите лъчи към земната повърхност и възможно ли е заслепяване на водачите в резултат на това. Съдът е указал и да се проведе следствен експеримент с участието на св.Т. Г. за установяване на мястото по дължина на пътното платно преди мястото на удара, от което за първи път е възприел наличието на пострадалия върху пътното платно, какво е разстоянието до мястото на удара по дължина на пътното платно, къде се е намирал пострадалия-по дължина и широчина на платното, в коя лента за движение, бил ли е неподвижен или е извършвал движения, придвижването му до мястото на удара, предприел ли е действия за спасителна маневра, водачът на товарния автомобил предприел ли е действия за избягване на удара. Указано е да се извърши повторен

разпит на всички свидетели за изясняване на обстоятелствата относно обозначаването на автомобила на АПИ като такъв със специален режим, бил ли е обозначен и по какъв начин участъкът, определен за ремонтни дейности. На последно място съдът е намерил, че следва да бъде допусната повторна комплексна автотехническа експертиза, която да даде заключение относно релевантните за решаване на делото въпроси.

Прочитът на материалите по делото дава основание на въззивния съд да сподели изводите на първостепенния, с които е отменено постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство и това е така, защото постановлението на прокурора е напълно необосновано от една страна, а от друга е налице непълнота на доказателствата за значими за предмета на доказване обстоятелства. Липсва какъвто и да е анализ на показанията на разпитаните по делото свидетели, между които се наблюдават съществени противоречия относно обозначаването на автомобила на АПИ като специален и наличието или не на сигнализация за предстоящи ремонтни дейности в този участък на автомагистрала „Тракия“, противоречия относно мястото на настъпване на произшествието между товарния автомобил и пострадалия Ю. и респ. действията както на водача на автомобила, така и на пострадалия непосредствено преди настъпване на удара, не е даден отговор и на въпроса какво е било влиянието на слънчевите лъчи върху водачите в този участък на пътя и във времето на настъпване на произшествието, данни за което се съдържат в част от свидетелските показания и това неминуемо е довело до липса на преценка за приложимите разпоредби от ЗДвП. Отделно от това, прокурорът произволно е споделил една от хипотезите на АТЕ и допълнителната такава, без да изложи каквито и да е аргументи в тази насока, още повече, че самите заключения предлагат различни хипотези, изведени от разнопосочността на сведенията, дадени от свидетелите, без да формират техническите си изводи и заключения на база на обективните находки и специалните си знания.

С оглед на горното САС споделя изводите на първата инстанция, че разследването следва да продължи с изискването на справка от НИМХ за това към времето на произшествието и в участъка на автомагистралата 52+700 каква е била височината на слънцето на хоризонта, след което да се допусне физична експертиза, която да даде отговор на въпроса имало ли е заслепяване на водачите, което също е от значение за преценката за приложимите правни разпоредби. В отговор на възражението на прокурора в частния протест, че такава справка вече е била приобщена по делото, следва да се отбележи, че приложената в т.5, л.108 справка от НИМХ установява само метеорологичните условия към момента на произшествието, но не и какво е било влиянието на слънчевите лъчи.

Необходимо е и допускането на нова автотехническа експертиза, която след пълна преценка на събраните по делото доказателства, да даде заключение за пътната обстановка на мястото на произшествието, съществували ли са фактори, които да изискват от водачите повишено внимание, кой е първият момент на възникване на опасността и какви са били техническите възможности за водача да предотврати произшествието със скоростта, с която е управлявал, къде именно е настъпил удара и каква е била неговата предотвратимост от участниците в него, след което прокурорът следва да изложи изводите си по фактите и

правото.

САС счита,че първостепенния съд е излязъл от правомощията си,като е предложил на прокурора поименно вещите лица,които да изготвят повторната експертиза,в който смисъл намира определението му за неправилно,тъй като това е от суверенната преценка на органа по разследването и освен това намира,че провеждането на следствен експеримент с участието на св.Т. Г. също не е необходимо,тъй като последният е дал подробни показания за случилото се и при съпоставката им с останалите доказателствени източници е напълно постижимо изясняването на фактите и без провеждането на това процесуално-следствено действие.

САС не споделя и съображенията на СОС за повторен разпит на свидетелите,тъй като от материалите по делото е видно,че те са дали подробни показания за фактите и обстоятелствата,които са възприели,но същите са останали извън вниманието на прокурора,като изобщо не са анализирани както поотделно,така и в тяхната съвкупност с писмените доказателства.

С оглед на горното атакуваното определение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

ОПРЕДЕЛИ:

По изложените съображения Софийски апелативен съд

О П Р Е Д Е Л И :

ПОТВЪРЖДАВА определение № 57 от 23.02.2023 год. по НЧД № 758/22 год. на Софийски окръжен съд,с което е отменено постановление за прекратяване на наказателното производство по пр.пр.№ 3140/19 год. на СОП,ДП №46/2020 год. на ОСлО при СОП и делото е върнато на прокурора.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____